

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 355-1992

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1997

Número 23

**Presidència
de l'Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 11 de març del 1997.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 4964/96, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a la utilització de l'estació naval del port de Maó per les forces de l'OTAN. 342

II.- **DEBAT DE L'ESCRIT** RGE núm. 6978/96, relatiu a la Memòria del Consell Assessor de Ràdio i Televisió Espanyola a les Illes Balears corresponent a l'any 1995. 345

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes a tots. Començam aquesta sessió de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals.

El primer punt de l'ordre del dia correspon a la Proposició no de llei 4964, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

No començarà, idò, en aquest moment, esperarem cinc minuts.

Demana, en primer lloc si hi ha qualche substitució.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Sí, Sr. President. Avel·lí Casasnovas substitueix Manuel Jaén.

EL SR. BLANQUER I SUREDA:

Bartomeu Blanquer substitueix Pilar Ferrer.

I.1) Proposició no de llei RGE núm. 4964/96, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a la utilització de l'estació naval del port de Maó per les forces de l'OTAN.

EL SR. PRESIDENT:

Començam pel punt primer, que és la Proposició no de llei 49664, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a utilització de l'estació naval del port de Maó per les forces de l'OTAN. Té la paraula...

EL SR. LLETRAT:

Perdone, Sr. President, però el membre titular en aquesta comissió del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida és el Sr. Grosske i Fiol.

EL SR. PRESIDENT:

En aquest cas, Sr. Portella, hauria de comunicar la substitució que fa del Sr. Grosske i Fiol.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. En tot cas, Josep Portella substitueix Eberhard Grosske, i consultaré el grup parlamentari, perquè es veu que hi ha hagut una confusió a l'hora d'aquesta substitució.

EL SR. PRESIDENT:

En qualsevol cas, consta a la Mesa que el membre titular pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida en aquesta comissió és el Sr. Grosske i Fiol. No obstant això, té la paraula, Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. La setmana passada vàrem parlar de l'OTAN en general, amb poc èxit, tot sigui dit, i avui parlarem de l'OTAN en concret, de més a prop. A partir d'algunes iniciatives en el Congrés de Diputats, el Govern espanyol ens informà, al grup parlamentari, sobre una major utilització de l'estació naval al port de Maó, Es Castell, i açò podria ser considerat positiu, perquè sempre hem parlat de la infrautilització d'aquesta riba del port, i no ho està perquè, segons sembla, aquest aquesta major utilització serà per part de les forces de l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord. A la informació del Ministeri de la Presidència es diu que l'estació naval ha estat oferta a l'OTAN com a emplaçament logístic dins dels acords de nació amfitriona. En aquest possible procés de major ocupació, el passat mes de juliol, representants del Comitè d'infraestructura de l'OTAN van efectuar una visita d'inspecció i, segons afirma el ministeri, s'està estudiant un possible increment dels mitjans de suport mitjançant la seva inclusió en un paquet de capacitat.

D'altra banda, el departament de relacions informatives del Ministeri de Defensa va afirmar, i així ho van recollir els mitjans informatius de Menorca, que les instal·lacions de l'estació naval del port de Maó serien utilitzades per les forces de l'OTAN per realitzar exercicis i maniobres. Lògicament, si res produeix l'anunciada integració d'Espanya en l'estructura militar de l'OTAN i si tenim en compte aquell eix típic ja de Canàries, Gibraltar i Balears, el port de Maó -es Castell- pot esdevenir un punt estratègic de primera importància, amb una major presència militar en el port i l'increment de risc en cas de conflicte a la mediterrània, i no volem cridar el mal temps, ni molt manco, però és la mateixa OTAN qui assenyala la mediterrània com un dels punts de major risc potencial futur.

Fa pocs dies la Comunitat Autònoma, si bé no del tot, va adquirir un major protagonisme en la gestió i acció del port de les Illes Balears, i és normal que les nostres institucions puguin expressar les preocupacions que senten davant anuncis com aquest. Vostès podran dir que és una proposició precipitada, perquè encara no s'ha produït cap fet, cap major ús, cap major presència, aleshores, en tot cas, la definiria jo com una proposta preventiva, abans que açò es produeixi. No fa falta glossar la importància del port de Maó i d'es Castell, tan important que les grans potències del segle XVIII se'l varen disputar amb totes les forces, per açò, els menorquins vàrem viure anglesos, francesos i espanyols, segons qui guanyava, durant alguns anys. No fa falta dir que aquest immens port natural a la mediterrània occidental és la vida no només de Maó, sinó de Menorca, porta d'entrada i símbol d'una qualitat de vida que no hem de deixar perdre de cap manera. El port de Maó s'ha constituït en un espai obert al comerç, al passeig, a la convivència, al turisme nàutic, a la riquesa patrimonial, i ens fa por la presència de vaixells de guerra, és lògic que ens faci un cert temor.

Fa cent anys, l'arribada de vaixells de guerra era, per a la ciutat, motiu de festa, de celebració, i, si m'ho permeten, els explicaré una breu anècdota històrica, perquè vegin el motiu de festa i celebració que significava l'arribada de vaixells de guerra al port de Maó, com a tots els ports.

Era l'any 1897, en fa exactament cent anys, es va anunciar la construcció d'un gran vaixell de guerra, el Cristobal Colón, no record si era un cuirassat o un creuer, el construïen a Gènova, a Itàlia, i es va anunciar per part del Ministeri de la Guerra, actualment en deim Ministeri de Defensa, però en aquell temps, tal vegada amb una sobresinceritat, que es deu al Ministeri de la Guerra, va anunciar l'escala al port de Maó d'aquest gran buc, del Cristobal Colón, que tenia per missió anar a la guerra de Cuba. Just (...) d'aquesta arribada, açò era el mes de gener, es va constituir una comissió de celebració, *de festejos para la entrada del Cristobal Colón en el puerto de Mahón, primer puerto de España*, es va constituir aquesta comissió, el president honorari de la qual era el bisbe de Menorca i, com a vicepresidents, hi havia el diputat Cors i l'alcalde de Maó. Apart d'açò, dins la comissió celebradora, perquè vegin vostès amb quin nivell se celebrava la vinguda de vaixells de guerra, hi havia representants a parts iguals de membres del Partit Republicà i de membres del Partit Conservador, perquè no diguessin que un partit tenia més protagonista que l'altre. bé, tot açò es fa el mes de gener, amb un gran programa de festes, col·lectes populars per a les celebracions. Cap al mes de maig, quan arriben les primeres notícies que, per efecte de la guerra de Cuba, aquest vaixell no entraria en el port de Maó, hi ha una catàstrofe, crítiques, cartes al Ministeri, al govern per demanar, per favor, que aquest vaixell visités aquest port de Menorca. Aquestes crítiques, cartes, suggeriments, peticions, es veu que varen tenir efecte, perquè a principis de juliol -la data o la sé en concret, però en diré una aproximada per situar-nos-, dia 1 de juliol, el ministeri avisa l'Ajuntament de Maó que el Cristobal Colón farà escala a Maó. dia 2 de juliol, dia 1 i dia 2, es preparen a corre-cuita les celebracions, amb la mala fortuna -les dates no són exactes- que el dia abans d'arribar-hi aquest vaixell va ser el dia que van assassinar en atemptat Cànovas del Castillo, quan era president del Consell de Ministres, i que es van haver de suspendre totes les celebracions prepara des durant mig any. Lògicament, les celebracions varen ser una batuda de canons a l'antic castell de Sant Felip i unes banderes a mig posar i poca cosa més. Amb açò volem dir la importància que tenia un temps l'arribada del vaixells de guerra, fins i tot, a les campanyes electorals abans de la guerra, un dels fets que els candidats posaven a consideració dels electors era quants vaixells de guerra havien arribat en el port de Maó durant el seu mandat, aquest era un dels fets positius que posaven a consideració dels seus electors. Lògicament, els temps han canviat molt, han canviat moltíssim, i, per fortuna, l'economia local s'ha realitzat a partir de visitants no uniformats, encara que la majoria en semblin, a partir de visitants n armats, fora que considerem objecte perillós les màquines fotogràfiques, i en el port de Maó es veu un vaixell militar, de guerra, de lluna en lluna, i ningú no en fa massa cas.

La presència de les forces de l'OTAN si aquesta s'hi produeix, no només esdevindria un fet de risc, també la transformació del caràcter del nostre port i un element de discutible rendibilitat. Les persones que estan acostumades a rebre en el seu port *marines* o vaixells de guerra, i no ho dic amb el to general que es pugui desprendre d'aquesta afirmació, *marines* i no mariners, *marines*, que no persones, en tot cas, la forma de *marines*, saben quins conflictes, quines situacions se solen produir en aquests ports. Per aquest motiu, nosaltres presentem una proposta, ja he dit abans que és una proposta preventiva davant el que pugui passar, en el sentit de demanar, d'instar el Govern de l'Estat, que no es tenguí en compte el port de Maó, les instal·lacions de l'estació naval del port de Maó com a base logística de l'armada de l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord en el Mediterrani, en primer lloc per mostrar el refús davant la militarització dels ports de la mediterrània de la Comunitat Autònoma, evitar elements de risc que aquesta utilització puguin representar per als ciutadans de Maó i d'es Castell i també per preservar la vocació del port de Maó i es Castell com a àmbit de comerç, lleure i convivència ciutadana. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Grups que hi vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Tejero.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. El Grupo Socialista hará una intervención breve, anunciando en primer y último lugar que no dará apoyo a esta proposición no de ley, y no daremos apoyo a esta proposición no de ley porque no estamos de acuerdo, no vemos..., diríamos que no es procedente una proposición no de ley en estos términos y en estos momentos, y entendemos que la responsabilidad de este parlamento hasta un cierto punto..., no entendemos que debería incluir aspectos como el de dirigirse en estos términos al Gobierno del Estado Español.

Anécdotas históricas aparte, nosotros entendemos que no..., desde nuestro punto de vista, no tanto es preventiva, sino de un carácter alarmista, y sin entrar en más consideraciones, el único ejemplo que se nos ocurre sería como si el hombre del tiempo anunciase que hay tiempo de..., que es posible que haya algunas pequeñas borrascas a lo largo de la próxima semana y nosotros avisamos a bomberos, a protección civil y casi casi a la unidad antiviral Ebola. Por tanto, des de el punto de vista del Grupo Socialista, entendemos que no es procedente y no daremos apoyo a esta proposición no de ley. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tejero. Pel Grup Popular, Sr. Casasnovas, té la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. El Grup Popular, una mica en la línia que exposava el meu antecedent en la paraula, el Sr. Tejero, del Grup Socialista, creim que aquestes són matèries més pròpies d'un parlament nacional que no de parlaments autonòmics, no obstant açò, també volem anunciar que no donarem suport a cap dels punts, però els comentarem molt breument. Creim que aquesta és una proposició no de llei amb una terminologia desfasada avui per avui, amb uns termes grandiloqüents i, com en podríem dir *demodès*. Parlar de militarització del port de Maó a aquells que el coneixem ens pot donar una imatge, evidentment no ens la dóna, a qui el coneixem, però a algú que no el coneix, una imatge de veure un soldat a cada pam i de veure una situació quasi prebèlica. El port de Maó sempre ha tingut un interès estratègic molt important i la presència militar ha estat constant, però passant pràcticament inadvertida pels ciutadans que per allà passen.

Pel que fa al segon punt, que parla d'elements de risc, la veritat és que avui, a punt d'entrar dins el segle XXI, en el context de la Unió Europea, no veim aquests elements de risc, únicament veim un exèrcit espanyol integrat dins la Unió Europea en estructures com l'OTAN, que serveix per donar assistència a països que necessiten de raons humanitàries prou profundes i prou significatives, com ara a tot el conflicte de l'ex-Iugoslàvia. Per tant, jo crec que els ciutadans menorquins i, per extensió els de Balears, no tenim cap problema a deixar que desenvolupi tota l'activitat militar que faci falta per dur a terme aquestes accions. Com dic, elements de risc, jo no sé quins veurà el Sr. Portella ni sé quins ens podrà explicar en el torn de rèplica, no sé si veu elements alienígens o d'altres galàxies, però és evident que dins el context europeu i occidental en absolut existeix cap element de risc, i avui per avui l'exèrcit s'ha transformat totalment en unes forces de pau, unes forces per salvar vides humanes on faci falta, per establir passadissos humanitaris i per donar tota quanta assistència sigui demanada pels països més necessitats.

Per últim, he de fer esment al darrer punt, a l'apartat c), on es parla d'una vocació, que s'hi ha de mantenir una vocació d'un àmbit de comerç, l'hem mantinguda i la continuam mantenint en el port de Maó, de lleure, també, i cada vegada més, i de convivència ciutadana. Hi estam totalment d'acord, i creim que el millor signe d'una bona convivència ciutadana és donar suport a l'exèrcit perquè pugui elaborar i fer tots quants exercicis i suports li facin falta en aquest port i en aquesta base naval per assistir als països que ho necessitin. Per tant, no entenem aquesta paradoxal explicació de convivència ciutadana, quan precisament el que s'està fent, i si creim que fer el contrari seria criticable.

Ja per acabar, he de dir que al conjunt no donarem suport, hi ha alguns altres aspectes que no li comentaré, com el seu comentari referent als *marines*, que crec totalment fora de lloc, el donaré per no escoltat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casasnovas. Vol fer ús del torn de rèplica, Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

No m'agradaria convertir aquesta intervenció en aquell programa de *Moros y cristianos* que fan per televisió, però sí que comentaré un parell de qüestions. Avui al matí acabam d'aprovar instar el Govern central una sèrie de qüestions referides a les beques universitàries, jo o sé per quin motiu per a unes qüestions es pot instar el Govern central i per a unes altre, no; no sé per quins criteris i regla de tres es poden establir qüestions que sí i qüestions que no. No ho entenc, per tant...

Nosaltres creim que és procedent aportar aquesta proposició no de llei a aquest parlament, i és procedent perquè afecta un espai de la nostra comunitat autònoma, d'una de les nostres illes, d'un espai prou important, i com que afecta un espai propi sobre el qual tendrà competències el Govern de l'Estat, és convenient que, preocupats per aquesta situació que es pugui produir, ens dirigim al govern de l'Estat.

A mi em sembla que a les intervencions es relaciona molt el que era la proposició, subjectivament, és una interpretació referida a l'OTAN de la setmana amb aquesta, que és més concreta i referida a un tema concret.

Quant a l'opinió sobre els motius de la proposta, és una opinió de sensibilitat davant una qüestió que es pot produir en el futur, que nosaltres no volem que es produeixi però que es pot produir. Per tant, he dit en la presentació i en l'explicació que era una proposta de caràcter preventiu, preventiva, de preveure el que pugui passar.

Quant a l'element de risc, a què ha fet referència el portaveu del Grup Popular, jo no som ningú per dir si és un element de risc, només vull dir que segons l'OTAN, segons el darrer estudi presentat per l'organització, la mediterrània occidental es presenta com la tercera regió en risc, la tercera, i ho fa l'OTAN mateix quan diu: on són els elements regionals de risc? I presenta la mediterrània. Me'n fii, d'aquest estudi.

Llavors hi hauria una altra qüestió, que seria el risc interior al port de Maó en els darrers anys, la vida a Menorca en els darrers anys ha estat absenta de l'element militar, s'han abandonat les instal·lacions, no hi ha aquella presència que hi havia fa uns anys, i hi ha un altre tipus de convivència. Si de cop i volta hi ha una massificació o una arribada de forces preventives, ja dic que d'aquest tipus, lògicament es produirà un canvi en la situació, i aquest canvi nosaltres el valoram quant que pot constituir un element de risc, perquè s'ha donat a altres ports espanyols que la presència de vaixells de guerra nordamericans, bàsicament, ha donat lloc, no sempre, i per açò, quan he fet l'exposició, i em sap greu que el portaveu del Grup Popular hagi pres una part pel tot, perquè quan m'he referit als *marines*, m'he referit que no es prenguéss amb el terme general, sinó amb exemples concrets de situacions que s'han donat, tal vegada vostè hi ha volgut donar la volta i ho ha agafat pel caire general, però aquest portaveu del Grup d'Esquerra Unida en cap moment ho ha dit amb terme general, sinó en casos concrets. Per tant, hi ha un cert risc que es pot preveure, i en tot cas, tampoc no s'ha fet cap al·legat, i ho pot corroborar el portaveu del Grup Popular, ni molt manco, no se n'ha fet cap al·legat, s'ha rallat d'un tema concret, què pot passar si l'estació naval, ben dins el port de Maó, es torna a utilitzar de forma regular i habitual i per forces militars, què hi pot passar? Nosaltres valoram açò i per aquest motiu fem una proposta, amb la qual vostès no estan d'acord, no hi donaran suport, però nosaltres esperam que d'aquí a uns anys no hàgim de recordar aquesta proposta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Altres grups que hi vulguin intervenir en contrarèplica? Sr. Casasnovas, té la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Només per rebatre alguna de les afirmacions del portaveu d'Esquerra Unida en relació amb la intervenció anterior. He de dir que en absolut compartim, millor dit, i no entrarem en el tema dels *marines*, vostè ha fet una especificació que ens ha semblat fora de lloc, i qualificar un col·lectiu humà, siguin *marines*, siguin turistes, siguin aficionats al futbol, pel mal comportament d'un o d'altre, ens sembla en aquest moment fora de lloc dins una proposició com aquesta.

En relació amb el que vostè afirmava i que també ha escrit aquí, a la seva proposició, que vostè reu interpretar el sentiment més general de la població, en el sentit de presentar aquesta proposició, li hem de dir, i és prou evident, encara que soni a tòpic, que els sentiments generals de la població avui a les Illes Balears i concretament a l'illa de Menorca els representen les dues forces més votades, que són el Partit Socialista i el Partit Popular, i en absolut Esquerra Unida.

Pera acabar, li dic que estic d'acord amb les seves afirmacions, que hem de tractar de no fer d'aquest parlament, d'aquestes comissions, un programa com *Moros y cristianos*, i vostè és el primer que ha de fer l'esforç perquè per un moment em semblava tenir davant el *padre Apeles*. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casasnovas.

Acabat el debat, passarem a la votació de la proposició no de llei.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, volen aixecar el braç, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Sí, Sr. President.

El resultat de la votació ha estat: Vots a favor, 3; en contra, 13; abstencions, 1.

EL SR. PRESIDENT:

Queda, en conseqüència, rebutjada la Proposició no de llei 4964.

II.- Debat de l'Escrit RGE núm. 6978/96, relatiu a la Memòria del Consell Assessor de Ràdiotelevisió Espanyola a les Illes Balears corresponent a l'any 1995.

Passam al segon punt de l'ordre del dia. Pregaria, en conseqüència, al president del Consell Assessor de Ràdiotelevisió Espanyola que s'acosti, president i acompanyants.

El segon punt d'avui té com a objecte debatre l'Escrit 6978, relatiu a la memòria del Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola a les Illes Balears corresponent a l'any 95. Aquest debat es durà a terme segons la resolució de Presidència de dia 31 de març del 92, reguladora de la tramitació de la memòria anual del Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola. En primer lloc, intervindrà el president del Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola a Balears per tal d'exposar o presentar la memòria en qüestió i llavors ja entraran a intervenir els grups parlamentaris, de menor a major. En conseqüència, en primer lloc, per tal d'exposar o presentar la memòria en qüestió, té la paraula el Sr. Binimelis i Berenguel.

EL SR. PRESIDENT DEL CONSELL DE RTVE A LES ILLES BALEARS (Bartomeu Binimelis i Berenguel):

Gràcies, senyors diputats, en primer lloc, pel seu interès a recollir informacions d'aquest òrgan de control de Ràdio Televisió Espanyola, creat per vostès i amb membres elegits també per vostès. En nom de qui formam part d'aquest organisme i en el meu propi, els vull traslladar el nostre desig compartit de resultar en general d'utilitat a la societat de la nostra comunitat autònoma, que és com dir aquest petit país, com a mi m'agrada anomenar-lo, i en particular, a totes aquelles altres persones que formen part de la plantilla de la ràdio i televisió públiques.

Aquest consell assessor, i és bo recordar-ho, no és un òrgan de direcció ni d'administració, sinó que és un òrgan consultiu. Disculpin aquestes obvietats però en ocasions no se'n pot prescindir perquè són presents a molts de comentaris.

Des de l'1 de gener fins al 10 d'octubre de 1995, fou president el Sr. Macià Garcies i Salvà que pogué accedir al càrrec en representació del PSM. Des de l'inici de l'any fins al mes de maig, l'activitat del consell assessor es va desenvolupar amb normalitat, reunides fins quatre vegades les dues comissions i altres quatre el plenari. Després del mes de maig, data de la celebració de les eleccions al Parlament, el consell assessor va estar pendent de la renovació dels seus membres, d'acord amb la nova composició política. Pel que fa a l'activitat desenvolupada pel consell assessor durant aquest període, cal destacar la tramesa d'una proposta d'atenció especial per a les Illes Balears en el Pla estratègic de Ràdio Nacional d'Espanya 95-96; la continuació dels estudis d'audiència i minutatge; l'anàlisi de la proposta de seguiment informatiu i de realització de debats, proposada per Radiotelevisió Espanyola per a les eleccions municipals i autonòmiques, i la tramesa de documentació al Jutjat Social d'Eivissa a petició de la part actora, amb motiu del contenciós interposat per Joan Cerdà Sobirat contra Televisió Espanyola per un litigi laboral.

L'actual consell consultiu fou constituït dia 11 d'octubre passat en aquesta cambra, i aquell dia va ser elegit president per un període, com saben, d'un any, amb els set vots a favor dels membres del Partit Popular; la resta de la composició la formen tres vocals del PSOE, un del PSM, un d'Esquerra Unida i un d'Unió Mallorquina. Vull agrair als senyors diputats que assistiren a l'acta de constitució celebrat en aquesta mateixa seu parlamentària, perquè tots nosaltres interpretarem que significava una complicitat amb el quefer diari i amb el futur d'aquest organisme.

El primer objectiu era donar a conèixer a la gent un organisme precisament amb un bon grau de desconeixement, fins i tot de la seva simple existència. La tasca ha estat completament institucional i n'és una prova el fet que s'ha deixat treballar amb llibertat i sense cap tipus de recomanacions per part d'aquest consell assessor a tots els professionals.

Del centre territorial de Radiotelevisió Espanyola podem destacar, dins l'any 95, des de les tradicionals retransmissions en directe dels debats polítics d'aquest parlament; esdeveniments culturals, com ara els premis Ciutat de Palma, les festes de Sant Sebastià, les de Sant Joan, a Ciutadella o l'acte acadèmic realitzat a Eivissa amb motiu de l'accés del doctor Villangómez a Doctor Honoris Causa per la Universitat de les Illes Balears, i programes especials, com el realitzat a l'Auditori amb 15 dels millors guitarristes espanyols; cal també fer menció, en aquest àmbit, de la cobertura especial feta de les eleccions autonòmiques i municipals del mes de maig, i especialment dels debats de tots els candidats amb representació parlamentària.

A Ràdio 5 Tot Notícies es va articular una nova col·laboració institucional amb aquesta cambra, la qual fa possible, com vostès saben, l'emissió setmanal del programa Parlament. Aquest programa informa sobre l'activitat parlamentària i s'acosta la classe política a la societat civil. Aquesta col·laboració institucional se suma a la ja existent des d'un any abans amb la Conselleria d'Agricultura a l'espai setmanal *Es camp*. el darrer trimestre de 1995 es va posar en antena, també a Ràdio 5 Tot Notícies, un nou programa de contingut cultural, amb el títol *Ultramar*, que és un espai de crítica cultural, de remarcats caràcter d'autor, que repassa la producció i l'oferta cultural de tota la setmana.

El primer lloc en acceptació de la programació de Televisió Espanyola en el índex d'audiència fou rellevant, l'Informatiu balear ja era líder d'audiència, mentre que Ràdio Nacional d'Espanya lluitava, ja l'any 95, per aconseguir un espai propi al mig de decisions bastant llunyanes d'afavorir-la.

Quant a l'estudi de minutatge, els incompliments conceptuals per part de l'empresa contractista feren que, per manca de dades, no es pogués treballar sobre aquest punt. A nivell de consell assessor i amb el suport del Partit Popular, i val la pena recordar que en aquell moment el president del partit i del Govern eren Joan Huguet i Cristòfol Soler, sense discriminacions, també donaren joc a tothom que volgués participar en la responsabilitat de la gestió, i d'aquesta manera ens poguérem estructurar en quatre comissions informatives, de sis membres cada una, tres del Partit Popular i altres tres de la resta de grups i, a més, amb la generositat de donar vot de qualitat al president de cada una d'elles. Pensin, senyores i senyors diputats, que el secretari no té vot i que la presidència de dues d'aquestes comissions, la de pressuposts i la de control financer, són per al PSOE i per a Unió Mallorquina i, per tant, bona part del control és directe precisament pels grups que no donaren suport a aquest president; les altres dues comissions, la comissió d'estudis i programes i la de control d'audiència són presidides per membres del Partit Popular.

Aquesta tasca integradora i oberta ha tengut també projecció cap a fora, així, externament, actuarem conjuntament amb altres institucions, com ara amb l'Obra Cultura Balear, amb motiu de la conferència de la senadora del PSOE Victòria Camps sobre ètica en els mitjans audiovisuals; l'encarregat de participar-hi en nom del consell assessor fou el vicepresident i representant del PSM, Macià Garcies, i fou ell qui comparegué davant els mitjans de comunicació per retre compte de l'acte i fou ell qui acompanya la ponent a l'hora d'oferir la conferència. D'aquesta manera es complia una de les meves curolles, que és que es posin la medalla aquells que abans han desenvolupat la feina i, a més, sense cap tipus de discriminació, governant amb participació de tots i en consens sobre els temes. També ha estat una tasca amb projecció publicitària a través de l'Associació de Premsa Forana i de la Federació de televisions locals, ambdues associacions dugueren a terme una campanya publicitària amb continuïtat gràcies a la impressió de calendaris en català distribuïts arreu de la majoria de pobles i amb gran penetració en el sector dels inquiets pel món de la comunicació, en l'esfera de la premsa forana i de les televisions locals. Per primera vegada en deu anys de funcionament, un president d'aquest organisme visità oficialment els consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera; a les dues illes, hi poguérem arribar a l'acord d'establir una permanent col·laboració que ens permetés realitzar activitats en aquelles illes i facilitar l'accés de menorquines, eivissencs i formenterencs a les altres activitats que es facin a Mallorca, mitjançant beques i ajudes, i també, convençut com qui més, que les institucions són de totes les Illes i no tan sols de Mallorca, per primera vegada ens reunirem en sessió ordinària a una illa distinta d'aquesta, en concret, fou a Eivissa. Tot això sense oblidar temes genèrics, aprofitarem l'avinentesa per aprofundir en els problemes més greus que sol haver a les Pitiüses, les deficiències en la recepció de Ràdio Nacional i en determinats indrets, de les dues cadenes de Televisió Espanyola, hi foren temes tractats amb especial incidència. També organitzarem la primera conferència de presidents de consells assessors de Radiotelevisió Espanyola, amb la participació de les comunitats autònomes d'Andalusia, Astúries, Castella i Lleó, Castella-La Manxa, Catalunya, Extremadura, Galícia, Illes Balears, La Rioja i Múrcia, que tingué lloc a la seu de la presidència del Govern, al Consolat de la Mar. De les cinc conclusions a què arribarem per unanimitat, cal destacar, com a cosa nostra, ja que encara que qui les presentà fou aquest president, si ho va fer, fou per delegació indirecta de vostès, d'aquesta cambra, que ja duia uns quants anys reclamant millores semblants. Per això, varem sol·licitar i varem aconseguir de l'ens públic Radiotelevisió Espanyola més programació territorial pròpia i estable per als centres territorials, amb especial urgència a les comunitats autònomes amb llengua pròpia i sense televisió autonòmica, i també sol·licitarem de l'ens públic que estudiàs una freqüència per a Ràdio Nacional d'Espanya que emeti programació territorial pròpia les vint-i-quatre hores. Per a aquest acte, cuidarem el detall fins on sabérem. Per primera vegada també en molts d'anys (...) cloenda històrica, reunió de presidents d'arreu de tot l'Estat, hi convidarem a participar aquells que havien estat a la vegada presidents d'aquest organisme a la nostra comunitat autònoma. Fou un detall agraït, però en realitat era un deure amb ells.

Per tancar l'any, emprenguérem una campanya publicitària felicitant les festes de Nadal conjuntament amb Televisió Espanyola i Ràdio Nacional, amb el lema *Comunicació al servei del nostre poble*, i també als cinc diaris editats a Mallorca, als de Menorca i d'Eivissa, a més, a la revista *Brisas*. En aquests tres mesos, perquè tan sols foren tres mesos, des d'octubre fins a desembre, varem intentar donar a aquest consell assessor un contingut positiu bastant allunyat de les crítiques fàcils cap als espais informatius, deixant fora, per tant, les que durant anys foren repetitives paraules (demagògia o manipulació). Ho vaig dir el dia de la constitució d'aeust organisme, no he deixat de dir-ho després i ho repetesc ara: som al costat dels professionals i no en contra o al davant, encara que es vegin i se sàpiguen determinats fets i actituds individuals, som de l'opinió que és més satisfactori esperar de cada un que millori la seva objectivitat que no voler entrar en discussions perquè res millori.

Si el futur de la ràdio i televisió públiques han entrat a debat, des d'aquesta presidència s'ha fet el que s'ha sabut per defensar el paper protagonista de Radiotelevisió Espanyola a les Illes Balears, en ocasions, a més, sense el suport que semblava havia de donar la mateixa ràdio i televisió públiques. En poc menys de vuitanta dies, podem dir que ja començarem a fer coses, com deia el dia de la investidura com a president, moltes coses, més be, tal com remarcava aquell 11 d'octubre. Les ajudes institucionals i dels companys del meu partit i el préstec d'un temps de gràcia per part de companys d'altres partits han contribuït decisivament a fer que aquest consell assessor es guanyi un espai propi. Som una part important d'aquells que han de dir la seva sobre el demà que ens espera a la ràdio i a la televisió públiques. Si entre nosaltres, entre molts, no acaben amb la il·lusió d'aquest president i amb la concòrdia dels membres del Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola a les Illes Balears i d'aquells que treballam per una ràdio i per una televisió pública forta, amb futur, compromesa amb la professionalitat i el pluralisme i socialment respectuosa amb els nostres signes d'identitat com a país, com a comunitat històrica que som, aquest organisme creat per vostès esperi i desig que hagi sabut correspondre a la confiança que dipositaren en nosaltres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Binimelis. Passam al torn d'intervencions dels grups parlamentaris. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula le Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I RIBOT:

Gràcies, Sr. President. Voldria felicitar tots els membres del Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola per la feina desenvolupada, a pesar de la insuficiència de mitjans, per tots coneguda, i també felicitar-los per la concepció plural i democràtica, que em consta, amb què han emprès les seves actuacions. Pens que hi ha més dosis de bona voluntat que una capacitat real d'incidir en l'estructuració d'un centre territorial totalment autònom, crec que amb això podríem estar molts d'acord. Crec que s'hauria de fer feina adreçada cap a una televisió pública en català i lògicament recuperar Ràdio 4 amb emissions de vint-i-i-quatre hores en català.

Pens que és un bon moment, que és un moment adequat, perquè tenim la circumstància de tenir el Govern balear i el Govern de Madrid del mateix color polític, per tant, probablement sigui més fàcil la negociació..., que sempre tenim els problemes, és a dir, des d'aquí sempre ens queixam que Madrid (...). Per tant, crec que ara això es pot resoldre.

I amb el major respecte, sense dubte, cap a la trajectòria personal i institucional del president del consell assessor, qui ha de ser felicitat per les seves reiterades referències a la realitat de país de les Illes. Pens que és un gran avanç, sens dubte, que un representant del Partit Popular consideri i anomeni país la nostra comunitat autònoma. La més meua respectuosa crítica, però, quan fa referència en la intervenció, amb les primeres paraules que ens ha dit, en qualificar el nostre país de petit país, i també, com apareix a la Memòria, jo demanaria al Sr. Binimelis que en parlar de país o del nostre país, no ho fes amb la boca petita, ja és bo l'avanç de petit país, però que entri en el club d'aquells que creuen que les Illes Balears és un país com els més grans. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Pot intervenir, Sr. Binimelis.

EL SR. PRESIDENT DEL CONSELL DE RTVE A LES ILLES BALEARS (Bartomeu Binimelis i Berenguel):

Sr. Pascual, li agraesc les seves paraules, entre altres coses perquè en el darrer debat a què jo vaig assistir, hi va parlar el Sr. Macià Garcies, Unió Mallorquina no es va expressar, no va donar la seva opinió.

Crec que és ver que hi ha dosis de bona voluntat, que són unes dosis amb què tots hem sortit guanyant.

Crec que recuperar Ràdio 4 és una obligació que tenim però també hem de pensar que amb les notícies que teníem no fa gaire setmanes la recuperació era pràcticament difícil.

País sí, ara, allò de la boca petita, jo li asseguro que ho dic amb la boca bastant grossa i ho afirm amb bastant de convenciment, i no d'ara, sinó des de fa molt de temps, ara, amb la simple utilització del llenguatge, no significa que tothom hi cregui, molta gent a vegades utilitza les paraules sense creure massa en elles, amb la condició de treure'n un profit, jo li asseguro que no és el meu cas, tant m'és dir petit país com país, perquè per a mi té el mateix significat.

Quant a l'estructuració d'un centre territorial autònom, jo crec que el problema que té avui l'ens públic, primerament, és que no està estructurat, o sigui, és l'únic organisme a nivell d'estat que encara no s'ha adaptat a l'estat de les autonomies i el que no té és gaire intenció que les seves sucursals, els seus centres territorials o emissores territorials tinguin aquest sentit autònom i molt manco autonòmic, jo esper que qualche dia l'arribi a tenir, i fa molt de temps que això estic predicant, moltes vegades a contra corrent a dins i a fora, i amb aquestes continuarem. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Binimelis.

No hi ha més intervencions? assam al torn del Grup d'Esquerra Unida. Sr. Portella, té la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull agrair al Sr. Binimelis, resident del Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola aquesta presència, la Memòria, en aquesta comissió i també la dels membres del consells assessor que l'acompanyen. La nostra intervenció serà, lògicament, breu, atès que aquesta memòria detallada, domèstica i antiga, que fa referència a l'any 1995, suposam que hi ha motius, no els sabem, per tant, suposam que hi ha motius que sigui del 95, la memòria, i ens agradaria, si pot, ser, recuperar el temps i que les memòries puguin venir més l'any següent, perquè ens trobarem l'any 98 parlant de la memòria del 96, és una qüestió que no sé per quin motiu es retarda, però no té més importància.

He dit que seria breu perquè fa referència a l'any 95, l'any 95 Esquerra Unida no era en aquest parlament ni tampoc formava part del consell assessor, només fins els darrers tres mesos del nou consell assessor; per tant, poca aportació podem fer a aquesta memòria d'avui. Nosaltres sí que volíem recordar que en aquell moment, quan es va constituir el consell assessor actual, a la presentació del pla de treball, pla de gestió o programa de gestió, es varen fer dos comentaris en els quals voldríem reincidir o recuperar, per veure què s'ha fet. Un primer comentari és que acceptàrem aquell pla o programa com un programa de treball, perquè es volia arribar al consens amb tots els grups, no es podia dur un document tancat, com era, sinó que havia de ser un document obert o de treball, per tant, en aquest sentit, se'l veia, no?, i en una altra qüestió que nosaltres vàrem fer bastant esment, el nostre representant en el consell assessor, era afavorir la participació ciutadana en el tema de televisió, sempre sabent que és difícil afavorir la participació ciutadana en una qüestió tan minsa com és la programació de Radiotelevisió Espanyola a Balears, és molt poca i, per tant, és difícil, però aquests dos punts eren punts que nosaltres volíem potenciar.

En tot cas, d'algunes propostes d'aquell darrer trimestre del 95 ens agradaria, encara que estiguem analitzant la memòria del 96, tenir coneixement, és el tema de la proposta de reciclatge i formació permanent dels professionals dels mitjans de comunicació, què se'n va fer, com està, en quin moment es troba, què s'ha fet d'aquell tema. Quant al funcionament per comissions, de les del 96 no rallam, per tant, de les del 95 sí que hem de fer esment, a pesar que es van crear aquestes comissions durant aquells tres mesos, a penes es van reunir, si es van reunir, el 96 es va recuperar, però encara així hi ha un cert sabor que són comissions que podrien fer molt més que el que fan. També, alguns aspectes que voldríem demanar, que en aquesta memòria no hem vist del tot reflectits, serien la problemàtica de la normalització lingüística, com se l'ha plantejada el 95 el consell assessor, com s'hi va plantejar, quina és la problemàtica existent dins Radiotelevisió Espanyola a Balears. I també què han quedat dels cicles i conferències i jornades, se'n van fer un parell o tres, bastant menys que les que en principi es proveïen, bàsicament, durant el 96 i el 97 i aquests anys que tenim endavant hi ha temps per recuperar aquella idea de fer unes jornades de molts diferents aspectes que es van anunciar i que s'haurien de recuperar, però que si ens fixam en aquest període del 95, i és comprensible perquè són tres mesos en què es va posar en marxa el consell assessor, i és comprensible que no hi hagués aquesta activitat, per tant, si ens circumscrivim a la memòria de l'any 1995 que vostè ens ha dut, poca cosa més hi tenim a afegir, i realment unes observacions i poca cosa més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Té la paraula el Sr. Binimelis.

EL SR. PRESIDENT DEL CONSELL DE RTVE A LES ILLES BALEARS (Bartomeu Binimelis i Berenguel):

En principi, Sr. Portella, hauria de tenir present que jo he parlat de tot l'any i que he fet un resum de les activitats que hi havia hagut fins octubre, després he fet un altre resum de les que hem tengut en vuitanta dies. És evident que jo em faig responsable de tot l'any, però personalment faig una certa incidència més en els darrers vuitanta dies, a més, per comparar-los, si vostè els compara amb altres exercicis, tampoc no han estat tan negatius ni, diguem-ne, mancats de contingut. És ver que no hi ha hagut conferències durant aquests vuitanta dies, però per ventura n'hem estat vuit-cents que no hi ha haguda cap, o sigui, hem de ser un poquet, almenys, prudents en la crítica aquesta. Vàrem fer el que poguérem en vuitanta dies, ho ha de tenir present, acabàvem aterrar allà dins.

Vostè ha utilitzat dos qualificatius, domèstica i antiga. Quant a allò de domèstic, hi té tota la raó, però és que nosaltres no tenim, diguem-ne, capital financer per anar a una impremta a fer una memòria un poc més aconseguida, en qualsevol cas, i a instància de distints grups, almenys en el darrer debat que hi va haver aquí sobre la memòria del 94, repetesc que hi va intervenir com a president el Sr. Macià Garcies, encara que en aquell moment ja no n'era president, del consell, alguna de les coses que vostès li varen demanar és que les següents memòries estiguessin una mica més elaborades, en aquesta, li agradi més o li agradi menys, ho ha de reconèixer, s'ha donat joc a tots els grups polítics perquè cada un, sense limitar-lo al nombre de folis, hi expressàs el que volgués del que havia estat el consell assessor durant un any; si vostè no ha trobat la fulla del representant d'Esquerra Unida és perquè va considerar que en els vuitanta dies que hi duia no en tenia res a dir, però l'ocasió i l'oportunitat se li van donar, com als altres representants. Allò d'antiga, jo li podria dir, per què és antiga? És antiga perquè aquest president, i vostè ho podria mirar a l'any 96, a les actes, jo li'n puc fer arribar una còpia, des del mes de gener va demanar que entre tots féssim un disseny del que havia de ser la memòria, el president, al final, va presentar el seu disseny, es va aprovar, va demanar col·laboració, ningú no s'hi va negar, varen passar plenaris i plenaris i no tothom havia entregat la paperassa, l'últim que la va entregar ho va fer a finals de setembre i el mes

d'octubre es va imprimir, quan va estar impresa, vàrem fer cas al Sr. Triay, cosa que no havíem fet a la impremta que ens havia fet les tapes, i en comptes de posar-hi Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola a les Illes Balears, hi havíem tornat a posar el logotip antic, amb els mateixos errors d'ortografia i encara posant Balears i no Illes Balears, però això varen ser quinze dies de retard, no va ser més.

Quant al programa de gestió, el programa de gestió que va presentar el president dins el consell assessor era un programa que assumia e president i el grup que li donava suport, però no va ser un programa consensuat, perquè no s'hi va cercar el consens, es va demanar, per part d'aquest president, i es va trobar que en lloc de consensuar-lo, el que havia de fer aquest president era presentar el que pensava fer i al qual es diria que sí o que no, i així, a la seva globalitat es va dir que sí, algunes coses hem intentat fer i amb algunes altres, quasi sempre per qüestions financeres, no he pogut.

Quant a la participació ciutadana, ha de recordar vostè que en aquell temps el director era Antoni Treveria, de TVÈ, i Antoni Treveria ja va iniciar amb el telèfon de l'Informatiu Balear, de qualque manera, una iniciativa que tenia una finalitat, que era que la gent hi participi, en aquest cas és amb denúncia, no és sempre amb sentit positiu, però la finalitat és bona.

Cicles de conferències, que en férem poques el 96, en férem, vàrem fer taules rodones i algunes altres que hem fet amb coparticipació d'altres institucions. A la que jo he anomenat aquí, que ho va ser amb l'Obra Cultural Balear, a més, va ser la primera que fèiem, s'hi va dur una senadora del PSOE, en aquesta, a més, va ser Macià qui va tenir tot el protagonisme; se n'han sumades d'altres el 96, les quals no estan a la memòria perquè no són d'aquest any, però n'hi ha hagudes més de tres, jo li podria dir que només en una jornada d'un seminari n'hi va haver, si no ho record malament, més de mitja dotzena, i es va fer amb professorat de la Universitat de Navarra, es va fer a la sala del carrer Concepció, a Sa Nostra.

Quant a les comissions que no funcionaren, jo no crec que no funcionassin, el problema nostre és que dues d'aquestes comissions, precisament les de temes econòmics, que són les que tenien o que encara tenen la presidència d'un membre del PSOE i d'un membre d'UM, és que els pressuposts estaven aprovats, hi havia poca feina a fer, si ja estaven aprovats i els discutien vostès en el Parlament. Nosaltres no hi podíem fer res, no hi teníem actuacions, no podíem incidir sobre ells.

Quant a la normalització lingüística, jo crec que tant a Televisió Espanyola com a Ràdio Nacional d'Espanya, als professionals que hi fan feina, els ciutadans, en general, els tenen molt a deure; si molt s'ha fet en normalització lingüística, molt d'aquest molt s'ha fet des dels serveis de la ràdio i de la televisió públiques.

Crec que vostè m'ha demanat pel reciclatge dels professionals. Una de les primeres coses que jo vaig demanar al comitè d'empresa, i ja era l'any 95, en aquests vuitanta dies, era què necessitaven, en què els podíem ajudar, des del consell assessor, que ens veiessin com un organisme que surt del parlament, encara que estigui adscrit al Govern balear, i que estava a la seva disposició en allò que els fes falta, i la resposta que ens donaren era que hi havia un institut que programava cursos i que, en aquest sentit, estaven més que ben servits. Jo ara obriria un parèntesi en això, li podria dir que ells estan ben servits, el problema és que no sempre els arriba la informació, ara aquests canals de comunicació des de Madrid cap a Televisió Espanyola i cap a Ràdio Nacional d'Espanya són uns canals en els quals nosaltres difícilment podem incidir, són canals interns, bastant jerarquitzats, a més. Res més Sr. Portella.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Binimelis. Vol intervenir en rèplica? Sr. Portella, té la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Breument. Quan s'empren articles un poc literaris, sempre hi ha el perill que no s'entengui el sentit amb què s'han emprat, i un poc ha estat aquest el perill. Vostè ha oblidat l'adjectiu de detallada, que també li he dit de la memòria, una memòria detallada, i li he de dir que l'adjectiu de domèstica no feia referència a la forma, a la qual vostè ha respost, ni l'adjectiu de domèstica és un adjectiu, per a mi, negatiu, és un adjectiu positiu, familiar, domèstic, en aquest sentit, l'he fet. I quant a antiga, feia referència que arriba del 95 i a l'intent o a la idea de fer un esforç per poder estar més a prop de les memòries, perquè així és més bo de fer analitzar-les, crec que en això estarem d'acord, com més a prop estam dels fets, més fàcil és analitzar-los. Aquests són els tres adjectius que hem emprat, i en cap sentit..., ni de forma, ni com vostè l'ha interpretat..., i és clar, a vegades, quan s'empren, no sempre s'arriba a la mateixa conclusió.

Quant a participació ciutadana, dues coses, jo no em referia només, o no ens hi referíem només nosaltres, a la participació ciutadana en els programes de ràdio i de televisió. Vostè ha dit, en fer referència al programa, que el fet de la denúncia és negatiu, la denúncia ciutadana no és negativa, la denúncia és el que és, i prou, el que és negatiu és el que provoca la denúncia. En tot cas, el fet que un ciutadà pugui denunciar un fet no s'ha de veure negativament, és un dret que tenen. Nosaltres fèiem més referència a la participació ciutadana a l'hora de veure quins mitjans de radiocomunicació autonòmics podem tenir a les Illes Balears i quin paper té Radiotelevisió Espanyola en aquest sentit, per açò, li deia que comprenem que és una expressió una mica aventurada, ja que tan poc és el mitjà, tan poc l'espai que tenim per promoure una participació per tan poc espai, per açò, li feia aquesta reflexió entre realitat i idea.

Quant a normalització lingüística, tampoc no em referia als professionals, hem referia als serveis d'assessoria lingüística, com funcionen si hi ha problemes, si no n'hi ha, si són suficients, si no són suficients, quin paper hi juga el Govern balear, a açò em referia, que tal vegada, a la memòria, s'hi hagués pogut incorporar.

Per últim, quant al reciclatge de professionals i formació, tampoc no en referia únicament als professionals de Radiotelevisió Espanyola, lògicament, sinó que em semblava que la idea inicial era ampliar-lo en general a tots els mitjans d'informació. Si és una idea equivocada que ens vam dur dels principis inicials, ja està, és que nosaltres pensàvem que es referia a una cosa més global, aquest oferir formació i reciclatge en general a tots els professionals o no professionals que treballen en els diferents mitjans, televisions locals, ràdio locals o empreses privades, que també tenen el seus mitjans de preparació. Pensàvem que era una cosa més ampla, per açò li he fet la pregunta o li he plantejat la qüestió, però en cap moment em referia al nivell de preparació dels professionals de Radiotelevisió Espanyola. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Vol contrareplicar, Sr. Binimelis? Té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL CONSELL DE RTVE A LES ILLES BALEARS (Bartomeu Binimelis i Berenguel):

Quant a aquest curset de formació, el consell assessor té en preparació un de realització, a nivell de televisió, i un de locució, a nivell de ràdio. Per l'únic motiu que no es varen fer el 96 és que un d'ells estava estructurat o estava nucleat, millor dit, en la persona d'Antoni Treveria, i quan hi va haver el canvi, ha estat un poquet més difícil tornar-lo a estructurar, però jo crec que durant aquest 97 es podrà fer, de fet, el curset de locució l'havia de fer Antoni Vidal, no crec que ningú no pugui dubtar de la seva preparació, a part que (...) estaven pràcticament ultimats i a punt de posar-los data.

Quant a l'assessoria, a Televisió Espanyola hi ha hagut un problema, a Ràdio Nacional n'hi ha menys, perquè ni hi ha problemes, perquè tot és un problema, o sigui, en realitat, ni Televisió Espanyola ni Ràdio Nacional d'Espanya donen suficient finançament per tenir en compte aquest fet diferencial lingüístic, cosa que significa que tan sols a Televisió Espanyola hi havia Neus Picó, amb uns problemes de compatibilització, que no se li varen resoldre, i estam a un nivell, en diríem, per sota del límit, que seria necessari, però així i tot, tenguí vostè ben present que Televisió Espanyola avui per avui a aquest centre territorial està, jo diria que per damunt de qualsevol tema de normalització lingüística, a qualsevol dels programes hi pot haver una errada, però procuren que siguin el més pulcre possible, i crec que se'ls ha d'agrair.

Quant al paper que vostè em demana de Radiotelevisió Espanyola aquí, a les Illes, veurem quin serà aquest paper i veurem, no només el Parlament d'aquesta comunitat autònoma, sinó els altres parlaments autonòmics, quin paper voldran jugar en aquest nou disseny del que és la radiotelevisió pública estatal, si serà una cosa que els partits deixaran en mans simplement dels diputats del Congrés o, com jo pens, que l'ens públic hauria de ser a l'estat de les autonomies, i serà una cosa que es discutirà parlament per parlament, tant de bo que sigui la segona, però jo tampoc no tenc cap garantia que es faci d'aquesta manera, ni significa això que per fer-ho d'una manera territorial es faci millor i s'aconsegueixi una solució més bona, del que sí que estic convençut és que si es fa d'una manera territorial, les solucions estaran més a prop de cada un que si es fa directament des de Madrid, i als fets i a l'experiència em remet, cada vegada que ve un directiu de Madrid aquí *¿o hablais en mallorquín, también?*, es que es pensen que aquí només es parla en foraster, o sigui, encara hi ha un desconeixement bastant gros, però és una autèntica realitat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Binimelis. Passam al torn d'intervenció del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, he d'agrair la compareixença del Sr. Binimelis i del Sr. Espinós, secretari del consell assessor, en representació de tots els membres. La primera cosa que em demanaria en veu alta és per a què hauria de servir el Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola i si realment compleix amb aquestes hipotètiques funcions que hauria de tenir al seu càrrec. Crec que una primera cosa que hauria de fer és donar suport a allò que tenim de ràdio i televisió públiques, que certament és ben poc, jo diria que és tan poc que realment, tenint en compte les nostres necessitats en mitjans de comunicació propis i en llengua catalana, és, ho podríem qualificar gairebé de misèria, i hauríem de jugar a millorar allò que tenim. Crec també que el consell assessor hauria de contribuir que les emissions de ràdio i televisió públiques per a les Balears tenguessin el màxim nivell d'acceptació social i, per tant, d'audiència, i crec també que hauria de ser, el consell assessor, un instrument, un portaveu, que d'alguna manera catalitzàs totes les necessitats que té el nostre país a l'àmbit de mitjans de comunicació propis i en llengua catalana, davant la Direcció General de Radiotelevisió Espanyola, en primera instància, i en segona instància, i la més important, davant els poders públics, dels quals depèn aquest organisme de ràdio i televisió.

Jo crec, per la memòria que he pogut llegir i per les informacions que més o manco tenc, que el consell assessor, el seu president i els membres que en formen part, en gran part ha intentat assumir aquestes diverses funcions que jo més o menys ara, a partir d'una reflexió pròpia, he enumerat com a pròpies i com les que li correspondrien. Ara bé, em fa una certa sensació que un any rera un altre, i el Sr. Binimelis ja duu aproximadament un any i mig quasi quasi ocupant la presidència del consell assessor, topam amb la barrera de sempre, i a mi, com a lector d'aquesta memòria i com a seguidor de les tasques del consell assessor i de les reivindicacions davant Radiotelevisió Espanyola, m'entra un cert sentiment d'impotència, que no sé si és compartit pel president del consell assessor i pels membres que en formen part.

D'altra banda, aquesta memòria fa referència a l'any 95, l'any 95 encara, a nivell d'estat, hi havia una administració socialista, i aquesta memòria arriba al Parlament de Balears en un moment, l'any 97, quan ja hi ha una administració del Partit Popular; per tant, les possibles conseqüències crítiques que en poguéssim treure, de la memòria del 95, poden ser difícilment traslladables a les del 97, però, així i tot, jo no crec que sobri aprofitar l'ocasió per fer una reflexió en veu alta sobre una mica la sospita que, tant sigui una com altra l'administració a nivell estat, la de l'organisme públic de RTVE, la situació de la ràdio i la televisió estatals en la seva programació específica per a Balears i en llengua catalana tanmateix no sortirà del camí de la marginalitat. Certament, parlar del consell assessor com en parlam ara aquí avui jo diria que és parlar de la ràdio i de la televisió a les Balears i és parlar, en la mesura que aquesta programació de ràdio i televisió públiques, estatals, en llengua catalana, dels mitjans de comunicació propis i en llengua catalana, i jo crec que aquí difícilment podem escapar-nos d'una sensació de decepció i de frustració bastant totals, molts anys després de l'entrada en vigor de la Llei de normalització lingüística, de l'Estatut d'Autonomia i d'una Constitució segons la qual l'Estat també té el deure de fomentar i de protegir les llengües no castellanes del seu territori. Evidentment, l'inventari de decepcions és llarguíssim, la desaparició de Ràdio 4 probablement va ser la més sagnant; a nivell televisiu, s'han eliminat programes, se n'han introduït i hi ha hagut uns canvis, un bellugeig de graelles en les programacions, permanents; afortunadament, ha tenguut continuïtat, pervivència, l'Informatiu Balear, que ha estat un programa que, fora cap dubte, ha estat importantíssim per familiaritzar els mallorquins amb la pròpia realitat a través de la televisió, a la vegada que ha contribuït molt a la normalitat lingüística, però, evidentment, l'Informatiu Balear ha durat mitja hora cada dia, i aquest qüestionament de la possible presència de la ràdio i televisió públiques estatals a Balears sempre ha estat allò que ha estat en termes positius gràcies als seus treballadors, i en termes negatius a causa de la política que l'Estat ha tenguut respecte d'aquests mitjans de comunicació. I a més aquesta marginalitat, que jo diria que és endèmica dels darrers 10-15 anys, s'ha situat en un context en el qual la programació en llengua catalana de la televisió pública de cada vegada ha estat més marginal a causa que s'ha anat acumulant una oferta de cada vegada major en castellà, primer aprovant les televisions privades, que evidentment encara varen minoritzar més la programació en llengua catalana de les televisions estatals públiques; i les perspectives de futur són que aquesta marginalitat augmentarà perquè tenint en compte els antecedents, s'ha de ser molt optimista per pensar que l'Estat voldrà ser just -no generós, just- amb aquestes illes i concedir-los els mínims de quota en llengua catalana a través dels mitjans de titularitat pública que en bona lògica mereixem; però és que a més a més això es contextualitza en un futur immediat d'aparició de noves tecnologies que aplicades al camp de la televisió i amb l'entrada en vigor de la famosa plataforma digital poden encara contribuir més a la minorització d'aquesta oferta televisiva, que en aquests moments és ben escassa.

Jo voldria acabar la meua intervenció fent una sèrie de preguntes al Sr. Binimelis. Una primera seria: Quan al desembre de l'any 1995 a Palma es va reunir la primera conferència de presidents de consells assessors de Radiotelevisió Espanyola, amb representació -si no record malament- de sis o set comunitats autònomes-, es va elaborar un comunicat final de conclusions. A mi m'agradaria que ell fes una valoració, ara que ha passat un any llarg d'aquest document, quines perspectives hi ha de compliment d'algunes d'aquestes conclusions? Quina ha estat la recepció dels destinataris d'aquestes conclusions respecte del seu contingut? És una pregunta que m'agradaria aclarir.

Segon: M'interessa molt la memòria del 95, i evidentment la del 96, però sobretot m'interessaria quina és des de dins del Consell Assessor, i per tant se suposa que partir del privilegi d'uns contactes millors que els que jo pugui tenir, i d'un coneixement dels mitjans de comunicació públics millor que el que jo pugui tenir, quines són les perspectives de futur en una línia de creixement de la programació pròpia i en llengua catalana d'aquests dos mitjans de comunicació, televisió i ràdio? Aquí m'agradaria demanar-li si no considera que és ser massa optimistes encara continuar confiant que es podrà recuperar Ràdio 4. Pensem que Ràdio 4, segons les raons de l'administració d'aquell moment va desaparèixer perquè Radiotelevisió Espanyola tenia un dèficit molt gros, i per tant semblava que aquest dèficit tan gros es reduïa eliminant Ràdio 4, sense tenir -jo diria- la deferència, per dir-ho d'alguna manera, de ser capaços de veure que el cas de Balears era un cas particular, i que per tant no es podia passar pel sedàs general de totes les comunitats autònomes de l'Estat on eliminar Ràdio 4 podia no tenir transcendència. D'altra banda recordem que altres comunitats autònomes que tengueren capacitat de pressió política sobre l'Estat varen aconseguir conservar Ràdio 4, és el cas de Catalunya, amb una programació en llengua catalana. Aleshores m'agradaria saber si encara, segons el president del Consell Assessor, podem continuar insistint en aquest projecte de territorialització de Radiotelevisió Espanyola, del qual es derivà una programació pròpia, que des del meu punt de vista hauria de ser assumida a nivell de costos sobretot per l'Estat, en la mesura que l'Estat té el deure de facilitar que el nostre país tenguí mitjans de comunicació propis i en la llengua pròpia.

I finalment m'agradaria fer-li una altra pregunta, que fa referència a quines creu ell, des de dins el Consell Assessor, que són les perspectives dels mitjans de comunicació públics dins l'actual administració del Partit Popular, dins la qual els tocs d'alarma són habituals, i jo diria gairebé constants, en el qual fins i tot els canals autonòmics sembla que poden entrar en una fase de perill, en la mesura que directives europees que l'Estat pugui assumir com a pròpies, de vegades per obligació, d'altres per ventura per convicció, poden fer inviables les televisions autonòmiques en la mesura que no les deixen participar del que són els ingressos per publicitat, a mi m'agradaria saber, repetesc, en boca del president del Consell Assessor, quina és la perspectiva que poden tenir aquests mitjans públics de ràdio i televisió, i per tant dins aquest context del futur que puguin tenir aquests mitjans de comunicació públics, quin pot ser el futur relativament immediat i a mig termini de la ràdio i televisió públiques estatals a les Illes Balears. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula el Sr. Binimelis.

EL SR. PRESIDENT DEL CONSELL ASSESSOR DE RTVE A LES ILLES BALEARS (Bartomeu Binimelis i Berenguel):

Sr. Pons, aquesta vegada en lloc de començar per la radiotelevisió pública, ja que vostè m'ha començat parlant d'aquest lideratge que tenim dins l'Informatiu Balear, li faré una reflexió sobre les televisions locals, i en concret sobre el Canal 4. Tots estam molt contents que l'Informatiu Balear sigui el primer, que tenguí el lideratge amb el nivell d'audiència, que sigui un referent -com vostè deia- que a la gent li agrada mirar; i és ver, la quota d'audiència així ho indica. L'Informatiu Balear és el programa més vist arreu de totes les Illes, sense discussió; però aquesta bona notícia per a la televisió pública no ens ha de fer pensar que es tracta d'un foto fixa, i que sempre serà el primer, i que passi el que passi no passarà res mai. Això no és així, de fet encara avui matí Gadeso, que és l'empresa que ens fa el control del nivell d'audiència, ens ha donat una dada significativa, i que parla de com tenim d'aprop ja les televisions locals, a nivell d'audiència, amb l'Informatiu Balear. Avui per avui, i comparant l'audiència de la segona edició -la de les 8 del capvespre- de l'Informatiu Balear, amb la del programa informatiu que emet el Canal 4, el més veterà dels dos locals que s'emeten avui, resulta que un de cada cinc espectadors ja miren l'informatiu del Canal 4. És una quota rellevant, que implica que Televisió Espanyola s'ha d'espavilar; que hi ha gent com els del Canal 4 que no només fan televisió, sinó que fan un producte acceptable i acceptat, a pesar que nosaltres a Televisió Espanyola tenim una plantilla superior a les 60 persones, que probablement permetria encara millorar bastant més el seu producte, sempre tenint la referència de donar l'enhorabona, perquè se la guanyen, i probablement ens l'hem guanyada tots, perquè tots formam part d'això, als professionals de Televisió Espanyola; però precisament pel que havia començat, també s'ha de felicitar aquesta gent d'un canal de televisió local, com pugui ser ara el Canal 4, per aquesta quota que han aconseguit, que és un gran mèrit. Pensi que avui per avui l'informatiu del vespre del Canal 4 el mira més gent que no miren el Canal 33, el Canal Plus o el Canal 9, per posar un exemple.

Què ha de passar amb Televisió Espanyola aquí? Que no es poden pensar que està tot fet, que n'hi ha a darrere que pitgen, i que pitgen bé, i que poc a poc i amb bona lletra es van atracant, i es van atracant amb un producte ben fet. Per què ha de servir aquest consell assessor? Jo li tornaré a dir a vostè, i vostè no hi era la darrera vegada que vaig venir aquí acompanyant un altre: Ha de servir pel que vostès vulguin que serveixi. El crearen vostès, ens han elegit vostès, i vostès ens haurien de marcar algunes pautes, haurien de ser un poc més ambiciosos, no conformar-se que un cop cada any vengui el president de torn del Consell Assessor i els expliqui una mica a la seva manera un bon *rollo*, i quan s'en van per aquest portal s'oblidin que Televisió Espanyola i Ràdio Nacional tenen un paper al qual vostès tenen molt a dir.

Sentiment d'impotència davant Radiotelevisió Espanyola? Jo he vingut -i li som sincer- amb ganes de no haver de criticar ningú. Són 80 dies els que jo vaig tenir l'honor de poder presidir aquest consell, i hi havia -és ver- un altre govern; però ja són festes passades i coques menjades, i ja està bé així. L'únic que li diré és que el temps que hi va haver Garcia Candau, no només aquests 80 dies, li puc afegir el temps del 96 que ell hi va ser, a aquest consell assessor no li va contestar ni una sola carta, no ens va enviar mai una sola circular, no es va posar mai al telèfon, ni va contestar ni ell ni cap dels seus una sola trucada meva, ni una. Crec que de l'únic que es va preocupar el Sr. Garcia Candau en referència a Balears, del que jo li pugui dir, i serà el darrer que m'agradaria dir d'aquesta etapa passada, i no involucrant el Sr. Garcia Candau amb el PSOE -probablement el Sr. Garcia Candau ja actuava més per independència seva, al seu criteri, que no seguint indicacions de ningú- és que quan hi va haver aquesta conferència de presidents sí va tenir el detall d'enviar-nos una càmera, i va tenir fins i tot el detall que durant les tres o quatre hores que hi va haver la reunió la càmera estàs present i enregistràs, però simplement per ell tenir la informació del que havíem dit, i com ho havíem dit. Al Sr. Garcia Candau no se li varen expressar massa crítiques tampoc perquè el sentit de la reunió era bastant en positiu, d'intentar aconseguir coses, com aquestes cinc conclusions a què vostè es referia. Algunes d'elles, com jo havia dit primer a l'exposició, precisament varen ser per intentar tenir més programació territorial pròpia i aconseguir aquesta Ràdio 4 que havíem perdut. Vostè em deia que a Catalunya no l'han perduda, però, Sr. Pons, els que la paguen són els catalans, no és Televisió Espanyola ni Ràdio Nacional, són les institucions les que la subvencionen. Per ventura si en aquell moment aquí s'hagués fet una cosa semblant, també hagués passat.

Sigui quin sigui el partit estatal que dirigeixi Radiotelevisió Espanyola més o manco tendrem el mateix servei? Jo crec que no. Així com li havia dit abans la qüestió del Sr. Garcia Candau, també li podria dir una simple anècdota dels primers dies que Mónica Ridruejo va ser nomenada directora general: Jo tenia ja en aquell moment la idea del que hauria de ser la regionalització de Radiotelevisió Espanyola, aquesta adaptació de l'ens públic a l'Estat de les autonomies, no amb visió de Balears, sinó amb visió a nivell d'Estat. Ella tenia qualche referència, i un dia, mentre jo era a la Conselleria, va tocar el telèfon, el cull: "*¿Bartolomé?*", "*Sí*", "*soy Mónica*"; perquè vegi la diferència de tarannà del que ha estat el temps de Garcia Candau amb el que va ser el temps de Mónica Ridruejo. Jo crec que el temps de López Amor, esper, confii i desig que encara sigui millor. El problema que hi va haver no va ser d'incomunicació amb el Sr. Garcia Candau, ni per part d'aquest president, ni del Consell Assessor, ni de Balears, jo crec que va ser l'actitud que tenia el Sr. Garcia Candau, però amb la resta de l'Estat, com si dins l'ens públic fossin un món a part de tota la resta.

Quant a la protecció de la llengua nostra, l'ens públic té una obligació, i li ve a més per llei, la Llei 4/80, la de l'Estatut de radiotelevisió, al seu article 13 l'obliga a haver de tenir programació territorial pròpia i diferenciada. El que passa és que ho deixa molt obert, no li limita el nombre d'hores, ni li diu quants de dies ni en quines proporcions, però exigència, la tenen; el que han de fer és complir-la, comandin els que comandin.

Quant al fet que aquest centre territorial i l'emissora territorial tenguin més importància, si li serveix una simple anècdota d'un acte que fa poc es va desenvolupar, que era la Diada de les Illes Balears, es varen haver de fer autèntics miracles perquè tres persones des de Palma es poguessin desplaçar a Eivissa a cobrir els actes, autèntics miracles. Dies abans, molts pocs dies abans, dos o tres dies, al centre de Sant Cugat per gravar a Girona un programa especial dedicat a Josep Pla, i hi varen estar dos dies, cobrant dietes, i dormint per allà, i el que no hi dormia se n'anava a ca seva i la cobrava igualment, es desplaçaren 52 persones, des de Sant Cugat a Girona, per fer un especial de Josep Pla; perquè vegi les diferències que hi ha entre un lloc i l'altre.

Vostè m'ha demanat quina recepció hi havia hagut. Crec que amb el que li he dit de Garcia Candau i de Mónica Ridruejo n'hi hauria abastament, però encara li podria afegir més coses. El que passa és que tampoc són d'aquesta memòria i són del 95; però la Direcció General, almenys fins ara, des del temps que hi havia Cristòfol Soler de president de la Comunitat, jo crec que ha tengut unes vies de diàleg que no només no s'han tancades, sinó que continuen obertes. Crec que la bona tasca que es va fer el temps del president Soler s'està continuant ara, i crec que el Govern balear pot arribar als acords que li semblin més oportuns. Ara, jo no som el portaveu del Govern balear, ni parl en nom del Govern balear, això haurien de ser ells els que haurien de contestar. Sí li dic a vostè el mateix que vaig dir la darrera vegada que vaig venir aquí per parlar de "Projecte de país", crec que el panorama audiovisual d'aquestes illes és un tema en què no s'ha aprofundit en aquest parlament, i que és un tema que hauria de discutir aquest parlament. El Consell Assessor som de qualque manera elegits indirectament per vostès, i crec que el que vostès puguin discutir amb el Govern, estan més que capacitats i més que legitimats per després traslladar-nos-ho a nosaltres, quasi més que no nosaltres parlar-ho amb el Govern.

Quant al creixement de l'oferta, si continuen amb les mateixes ofertes -i no és que em vulgui posar cap medalla que no em correspongui-, però al final de tot, de les darreres coses que em demanava era de les perspectives que hi poden haver dels mitjans de comunicació públics dins el Partit Popular. També li dic que no tenc legitimació per parlar del Partit Popular. Jo vaig entrar fa molts d'anys al Partit Popular, tants com a 15, i n'hi he estat 13 dins la Junta Regional, l'Insular i les dues executives, i per primera vegada després de 13 anys d'estar-hi no hi estic. No es pot dir que sigui una persona d'un sector, ni de l'altre, i pensi vostè si jo li he de xerrar en nom de tots. Seria difícil.

Quant a la qüestió del creixement, crec que sí, crec que creixerà. Crec que del que es va fer a l'estiu dins el Partit Popular a nivell d'Estat, quan precisament la persona que va defensar la regionalització vaig ser jo, i el partit a nivell d'Estat la va assumir com a pròpia. De fet això era el juliol, i el mes d'agost ja es va dir que augmentaria la programació, i el mes de setembre de mitja hora vàrem passar a una hora sencera; crec que anirà endavant. De fet, encara haguéssim augmentat més, hi ha l'informatiu de l'horabaixa que havia d'augmentar de 10 minuts a mitja hora, hi ha l'informe setmanal que s'havia de fer els dissabtes de 7 a 8 de l'horabaixa, està aprovat, fins i tot ho va aprovar el Consell d'Administració dia 20 de desembre. Què ha passat per què no es faci? Molt senzill, que hi ha hagut distints directors de centres territorials que han dit que amb el personal que tenien i els doblers de què disposaven, que encara no podien. Però jo li puc donar quasi la garantia que això en molt poc temps es recuperarà i es farà. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Binimelis. Torn de rèplica, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. La referència gairebé a la fase final que fos vostè el portaveu del Partit Popular, no m'ha entès bé. Jo li demanava a veure quines són, vistes des de dins -des de dins vol dir des de la presidència del Consell Insular- les perspectives que el Partit Popular té previstes de cara als mitjans de comunicació públics a nivell estatal, no a nivell d'Illes Balears.

Respecte de la qüestió de Canal 4, amb què vostè ha començat la intervenció, jo m'havia centrat exclusivament en l'aspecte dels mitjans de titularitat estatal, ràdio i televisió, i no havia parlat dels altres elements que poden configurar d'una manera o de l'altra el sistema comunicatiu d'aquestes illes. És evident que a mi no em desagrada que el Canal 4 incrementi la seva audiència. Em va bé que tots els mitjans de comunicació propis d'aquesta illa, i que a més emetin en llengua catalana, incrementin el seu nivell d'audiència. Crec que Televisió Espanyola cometria un error molt gros quan plantejés la seva programació -no dic que ho faci- per a Balears com una programació que sobretot ha de competir amb una altra programació que també es genera des de Balears a través d'emissores insulars o locals. Jo crec que els competidors de la programació de Radiotelevisió Espanyola específica per a Balears i en llengua catalana han de ser els canals i emissores que no emeten en llengua catalana, i que a més no tenen com a àmbit de referència preferent les Illes Balears. Jo crec que un sistema comunicatiu per a Balears bàsicament s'ha de fonamentar sobre aquests dos pilars: l'ús de la llengua catalana com a llengua vehicular normal, i la referència preferent de les Balears a nivell de presència de personatges, de temàtiques, de problemes, d'informacions, etcètera. Per tant jo no he introduït la referència a Canal 4 perquè en aquests moments no m'hi cabia, perquè em centrava exclusivament en l'aspecte estricte de la televisió i ràdio estatals que fan programació específica per a Balears.

Respecte de la qüestió de l'administració socialista i de l'administració popular, jo li voldria recordar... He de dir una cosa, m'interessa molt més parlar del 96 i del 97 que de la memòria del 95. Jo supòs que vostè ho comprendrà, la memòria del 95 és aigua passada; i aleshores li recordaria que ja hi ha un any d'administració del Partit Popular, i per tant més enllà dels gestos de major actitud de diàleg, de major cordialitat en les relacions amb els consells assessors, jo crec que ja hi ha temps suficient per saber si això es pot concretar en iniciatives i en ampliacions de la franja horària del centre de Radiotelevisió Espanyola a Balears o no, perquè vostè de qualque manera a la primera pregunta que li he fet, que era la qüestió dels diferents punts de les conclusions aprovades el desembre del 95, que en bona mesura ja ha tengut més temps d'executar l'administració popular que no l'administració socialista, a veure què s'ha fet d'aquestes conclusions, i jo he interpretat que vostè, amb bona lògica, jo entenc que la seva postura no és còmoda, jo crec que vostè és absolutament partidari de l'ampliació de programació pròpia i en llengua catalana, el que passa que tampoc, lògicament, no deu poder mostrar del tot les cartes de les dificultats que això es dugui a terme dins el context de l'administració actual. Simplement, i ja per acabar, veure si realment alguna d'aquestes conclusions que fins i tot el varen dur a vostè en declaracions públiques a anunciar que si no aconseguia resultats en sis mesos dimitiria, a veure si no hi ha raons per haver dimitit, o si realment hi ha perspectives d'esperança que el fan continuar en el seu càrrec.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Per contrareplicar té la paraula el Sr. Binimelis.

EL SR. PRESIDENT DEL CONSELL ASSESSOR DE RTVE A LES ILLES BALEARS (Bartomeu Binimelis i Berenguel):

Sr. Pons, quan jo em referia als sis mesos, em referia al que havia estat el Consell Assessor durant 10 anys, i a l'interès que jo tenia que les coses canviassin. Jo no li demanaré que vostè accepti que les coses han canviat, i que la gent coneix que existeix el Consell Assessor, i que fins i tot hem fet coses que durant 10 anys no s'havien fet. Jo crec que aquest era el sentit. Si no s'hagués complert això, jo estaria amb les primeres paraules seves, de què serveix aquest consell assessor, perquè, jo li diria el mateix que ja vaig dir: Si no serveix de res, el que han de fer vostès és llevar-lo, destrueixin-lo i creïn una comissió dins el mateix parlament per fer el control dels mitjans de comunicació públics, i oblidin-se que hi ha un consell assessor. Crec que té unes altres funcions, perquè fins i tot per una qüestió d'operativitat pot ser més eficaç que una comissió parlamentària.

La qüestió del Canal 4, vostè no n'havia fet menció amb aquestes paraules, però jo, si no record malament, havia parlat de la marginalitat del català dins els mitjans de comunicació d'aquí. Jo mantindré una vegada i les que facin falta el gran paper que ha significat i que significa Televisió Espanyola, el centre territorial d'aquí, amb la normalització lingüística, però també hem d'acceptar que les televisions, sinó al cent per cent en un percentatge bastant elevat, també hi contribueixen. Crec que aquesta és una de les coses que hem de tenir presents, perquè a més com a eina de futur, com a instrument de normalització les televisions locals tendran un paper bastant rellevant. Vostès, com a Parlament, alguna de les directrius que puguin fer haurien d'anar en aquest sentit, encara d'exigir-los més. Ara em ve la idea, i no és en tema de televisió, sinó de ràdio, que va ser un decret que es va aprovar, si no vaig malament, el 7 de setembre del 95, quan el president era Cristòfol Soler, i demanava que les properes concessions de ràdios comercials que es fessin en FM, que com a mínim el 50% de la programació s'havia de fer en català. Aquest decret encara està en vigor. No crec que el Govern precisament no hagi fet; ha fet, el que passa és que tampoc no ha fet concessions de noves freqüències. Hauríem de veure el mapa radioelèctric com queda, i si a aquestes concessions, almenys en el que pugui ser el barem que s'empri es mantenen aquestes perspectives.

Quant a les administracions diferents, del PSOE i del PP, el PSOE ha governat molts d'anys, hi ha moltes coses que han tengut temps de fer i no han fet. Jo deixaria que els del PP arribin i comencin a pensar què volen fer amb la radiotelevisió pública. Crec que un dels pecats més grossos que es cometen sempre és pensar en el dèficit que hi ha, i llavors atribuir bona part del dèficit a la plantilla de què es disposa. La plantilla no és que sigui elevada, el que passa és que es dona poca feina a la plantilla que hi ha. La plantilla probablement no està dins les condicions laborals que hauria d'estar en el món d'avui, les descripcions del lloc de treball són de l'any de na Maria Castanya, la polivalència no és una cosa que estigui sempre contemplada... hi ha tota una sèrie de circumstàncies que fan que una empresa no sigui tan rendible com hauria de ser; per ventura aquest és el nostre cas.

El tema de finançació a nivell d'Estat, són molts d'anys de no cobrir els dèficits estructurals que pateix aquesta empresa, però no s'han cobert per part dels mandataris que hi havia, fos pels motius que fos. Jo donaria la major part de la culpa, i que em perdoni el Sr. Triay, però és que el PSOE, com a partit que ha estat governant a l'Estat durant tots aquests anys, no ha tengut un model audiovisual. Clar, com que no l'ha tengut, no ha pogut aplicar res. Primer es varen donar les llicències per a les autonòmiques: "bé, en donarem una", però resulta que els bascos i els catalans diuen "no una, jo en vull dues", i se'n fan dues; creen una xarxa per Televisió Espanyola fantàstica, la millor xarxa possible per retransmissió, i resulta que quan està creada "bé, doncs ara ja no és vostre, ara serà de *Retevisión*", i a partir d'ara Televisió Espanyola, que és el que ho ha pagat, ara pagarà lloguer, a més, per poder-ho emprar". Hi ha hagut tota una sèrie de coses que han fet que aquesta empresa anàs de mal en pitjor. Com podem evitar tot això ara? Doncs jo no crec dient "vull aquest finançament"; aquest finançament per arribar a on? Què volem fer amb la primera?, què volem fer amb la dues?, què volem fer amb tots aquests canals que hem muntat ara via satèl·lit?, què és el que volem fer? Quin paper volem que tenguin Ràdio 1, Ràdio 5? Quin paper volem que tenguin Ràdio Clàssica, Ràdio 3? Volem Ràdio 4 o no la volem? Mentre no hi hagi aquest disseny del que es vol que digui la radiotelevisió pública, a mi què m'és comptar amb 200.000, amb 300.000 o amb 150.000 milions? A mi què m'és tenir 2.000 empleats o tenir-ne 3.000, si no sé quines feines els he de donar? Jo crec que aquest és el gran problema que hi ha. Intentar resoldre'l en dos dies, o com es va intentar amb un estudi, totalment economicista i fet per una empresa de fora,

sense tenir massa present el que era el factor humà dins l'empresa, jo crec que no duria enlloc. Hi ha coses positives, com n'hi ha de negatives, el que passa és que les negatives tenen tant de pes, que ens fan oblidar bastant les bones. rec, i jo en això som bastant optimista, que el Partit Popular li posarà remei, perquè si no li posa, la radiotelevisió pública desapareixerà. Ara, el Partit Popular no ha de cercar posar-li remei per ell tot sol. O es fa una cosa consensuada amb els partits i els sindicats, o jo crec que no hi ha futur, com a disseny. Hi pot haver una imposició, poca cosa més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Binimelis. Passam al torn d'intervenció del Grup Parlamentari Socialista. El Sr. Francesc Triay té la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Benvingut, Sr. President del Consell Assessor de Radiotelevisió a les Illes Balears. No hi ha dubte que a aquestes altures del debat seria no ja un anacronisme, sinó crec una descortesia parlar de la memòria de 1995 del Consell Assessor de Radiotelevisió Espanyola, i per tant entrarem directament al que interessa, que és el PP i el PSOE, i el que ha estat el darrer any de Radiotelevisió Espanyola a les Illes Balears; amb una breu petició prèvia, si fos possible que dins el primer trimestre, com han dit ja alguns dels que han intervengut, poguéssim analitzar la gestió de l'any anterior.

La veritat és que en aquest darrer any, l'etapa "*Bartolomé, soy Mónica*" hem passat clarament d'una certa eufòria del representant del Consell Assessor, però crec que el més important aquí no és parlar del Consell Assessor de Radiotelevisió, sinó de ràdio i televisió a les Illes Balears, i s'ha passat d'una certa eufòria en el sentit d'anunciar amb gran ressonància grans mesures i millores de la programació a les Illes Balears. a una certa situació que traduïda a la nostra llengua seria "Marededeueta, que em quedi com estic". Es va anunciar, ja ho ha dit el president del Consell, una espècie d'informatiu setmanal autonòmic, de les Illes Balears, que no s'ha produït mai; es varen anunciar unes ampliacions de programació pròpia molt importants, havien de ser 90 minuts diaris, set dies a la setmana, els dissabtes i els diumenges. Això ha quedat que dissabtes i diumenges es continua sense programació, i s'ha arribat a un màxim de 70 minuts. Per tant, veim com realment hi ha hagut un canvi molt gros dins aquest primer any, entre el que era la primera sortida de cavall, i en aquest moment ja la carrera d'ase que començam a dur amb el funcionament de Radiotelevisió Espanyola a les Illes Balears.

I ja que el Sr. Binimelis ha parlat una mica del Sr. Candau i de Mónica Ridruejo i d'aspectes que són de plena actualitat, sense cap dubte, però que potser a la primera intervenció el Sr. Portella li hagués agradat parlar-ne però ha cregut que això anava de l'any 1995, i amb això ha quedat sense fer ús de la paraula en aquestes qüestions, idò jo vull recordar una mica quins ha estat, aquest any, alguns aspectes rellevants de Radiotelevisió Espanyola, perquè tenen una influència molt directa amb el que després ha succeït aquí a les Illes Balears. Als pocs mesos va dimitir el secretari general de l'ens; al principi, també, ja es va filtrar amb la tècnica del globus sonda pròpia del Govern d'Espanya el pla de renovació de Radiotelevisió Espanyola, que suposava la possible desaparició, cessió o arrendament dels centres territorials de Radiotelevisió, de Televisió Espanyola en particular, i bé, a part d'això hem viscut aquesta experiència vital dels debat sobre les plataformes digitals i hem conegut un nou dret fonamental que no estava escrit a la Constitució però que ja està plenament reconegut, que és el dret al futbol com a servei públic.

Després hem viscut la dimissió de Mónica -"*soy Mónica; adiós Bartolomé, me voy; no me dejan aplicar el plan*"- i ha estat substituïda per una persona que, en primer lloc, ha posat en total evidència el president del Govern que havia anunciat que seria un independent i, efectivament, ha estat un diputat del Partit Popular, que la primera manifestació pública que fa, ell que ha de vetllar pel pluralisme, per la neutralitat informativa de la televisió pública, és una entrevista absolutament agressiva contra el Partit Socialista i contra el seu secretari general i cap de l'oposició en el Parlament. A part d'això, també dimiteix un tal Sr. Garrigós -que és una perla- de Ràdio Nacional d'Espanya, que és un senyor responsable de centres territorials que es dedica a anar als centres territorials a dir-los que ell ha sap, dels 1.300 empleats de Ràdio Nacional, quins són els que han d'anar al carrer perquè coneix els seus expedients un per un i que estan fent informació negativa per al Partit Popular i que comminen els redactors a modificar la línia informativa i a consultar el Partit Popular abans de difondre cap notícia de transcendència política. Bé, no sé si això té precedents però jo no els record en cap etapa anterior que hàgim viscut.

I això, lògicament, aquesta situació d'autèntic desgavell a l'ens públic de Televisió Espanyola, té conseqüències clares a les Illes Balears, i té conseqüències clares en uns aspectes molt concrets, perquè no es tracta de fer aquí tampoc porno-política, però no hi ha dubte que els estudis dels quals disposa el Consell Assessor ja indiquen clarament que els ciutadans denoten una pèrdua de pluralisme a l'Informatiu Balear, que hi ha una pèrdua d'un 9% en un any d'aquest indicador de pluralisme, que jo crec que és un indicador dels més importants per allò que és un servei públic o per allò que és una ràdio o una televisió pública que, bàsicament, s'ha de basar en aquest element informatiu i de pluralisme per damunt, fins i tot, de qualsevol altra consideració d'audiència o d'altres tipus de valoracions de l'atenció que els ciutadans o del grau de quota de mercat que tenguí la programació. Però és que fins i tot si anam a aquest tipus de valoracions, també, de quotes de pantalla, també veim com del 95 al 96 baixa clarament, més d'un 4%, la quota de pantalla de Televisió Espanyola a Balears pel que fa al conjunt i que, a més, això és una línia descendent, que continua baixant semestre a semestre.

Per altra part hi ha, com no hi havia hagut mai en el centre territorial de Televisió Espanyola i en el centre de Ràdio Nacional, una real preocupació de tota la plantilla, de tots els professionals, sobre la seva continuïtat, una real preocupació sobre quin és el futur d'aquest centre dins la política general del govern del Partit Popular en matèria de ràdio i televisió pública, i hi ha també un cert desànim, un desànim important pel poc respecte a la professionalitat que troben a la seva gestió quotidiana, en el seu treball quotidià, i jo crec que això, els efectes que podria tenir el pla de renovació, el Pla Renove o qualsevol altra variant que es faci d'aquest pla, que en aquest moment es diu que no està assumit per l'equip directiu, crec que a les Illes Balears seria realment nefast perquè som una comunitat que, amb llengua pròpia, l'únic mitjà de comunicació de radiotelevisió pública és Radiotelevisió Espanyola. Per tant no n'hi d'altre i, per tant, seria summament greu que hi hagués un desmuntatge, una disminució sensible de la capacitat de programació d'aquests centres de ràdio i de televisió, que seria inacceptable per a les Illes Balears i jo crec que per al conjunt de les comunitats autònomes, però especialment per a les Illes Balears, aquesta falta d'adequació, que es deia que Televisió Espanyola no està adequada a l'Estat de les autonomies però té uns centres territorials que, en certa manera, vénen a ser l'embrió d'aquesta futura adaptació, idò que aquests centres territorials desapareguessin i es convertissin en simples corresponsalies d'un ens públic, d'una ràdio i una televisió absolutament centralitzades dins aquest Estat de les autonomies.

Per tant jo entenc que aquest són problemes reals, dels quals jo voldria que ens fes un comentari, d'aquesta pèrdua de l'indicador de pluralisme, d'aquesta pèrdua de quota de pantalla, aquesta preocupació real de tots els professionals de Radiotelevisió Espanyola a Balears pel seu futur i per la seva continuïtat i, a més, jo li voldria fer aquí un plantejament, que farem formalment al Parlament, també, pròximament, i és que jo crec que el Consell Assessor de Radiotelevisió, com a conjunt de persones especialment dedicades a fer aquest tipus de seguiment, jo crec que hauria d'elaborar, i jo demanaré que el Parlament així els ho demani formalment, o almanco ho debati, que sigui la institució que estudiï la situació actual, realment, a les Illes Balears dels centres de Radiotelevisió i que plantegi unes propostes de futur d'aquests centres que suposin una resposta global, una resposta institucional del que realment volem, o per poder sotmetre i iniciar un debat -efectivament no podrà acabar en el Consell de Radiotelevisió, sinó que s'ha de fer a tota la societat i també en el Parlament- sobre quin és, per tant, el disseny global institucional que volem de cara al futur i en qualsevol circumstància per aquests centres que existeixen i que no hi ha dubte que nosaltres volem la seva expansió amb molta més programació i amb molta més incidència i amb molta més pluralitat i, a més, amb garantia d'informació objectiva i a disposició de tots els ciutadans.

I aquesta és la preocupació d'avui. Lament..., o no lament, però bé, és lògic que no ens haguem centrat en el que és la coartada d'aquesta reunió, que és tractar de l'any 95, però crec que és l'ocasió que teníem per poder parlar de Radiotelevisió. Probablement no el tornarem veure, a vostè o al seu successor, fins d'aquí a un any i, per tant, crec que és el moment de plantejar aquestes qüestions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Té la paraula el Sr. Binimelis.

EL SR. PRESIDENT DEL CONSELL ASSESSOR DE RTVE A LES ILLES BALEARS (Bartomeu Binimelis i Berenguel):

Gràcies, Sr. Triay; en qualsevol cas jo esperava que per la tasca desenvolupada durant aquest temps tendria vostè una actitud un poquet més constructiva i enfocada una mica més a allò que ha de ser la dinàmica dins el Consell Assessor que no a allò que puguin ser els papers a assumir per cadascun dels partits a nivell estatal, fins i tot aquest paper que han d'assumir a nivell estatal, que la incidència que pugui tenir dins els centres territorials. Jo puc creure que vostè és un dels convençuts del fet que els centres territorials i les emissores territorials han de tenir un paper més important que el que han tengut durant aquests anys, que també ha d'admetre que jo sigui un poquet escèptic amb el fet que vostè tenguí suficient credibilitat per dir-me si el Partit Popular farà o deixarà de fer. Són molts d'anys que vostès han comandat i la ruïna amb què avui es troba Radiotelevisió Espanyola ve provocada per companys seus, no pels meus companys de partit.

Pel que fa a la memòria, de presentar-la el primer trimestre, és impossible; ara, jo em puc comprometre perquè el segon trimestre sí que la tinguin, que abans de l'estiu puguin disposar d'ella i, en el primer plenari que hi pugui haver el setembre o l'octubre, quan tornin vostès a començar el període de sessions, es pugui debatre; fins i tot si pogués ser abans, idò abans.

Quant allò de simples corresponsalies, jo crec que una de les finalitats importants que han tengut els centres territorials i les emissores territorials de Ràdio Nacional han estat, precisament, aquesta, la de ser un instrument al servei de la casa mare, de la casa matriu, i nodrir-la d'informació, de programes que es van fent a nivell d'estat. Quan es va fer aquesta llei, la Llei 4/80, que es va donar, a l'articulat, aquesta exigència d'haver programació territorial, jo record i jo era bastant jovenet que, en temps de Franco ja teníem aquí programació en català, fins i tot en temps de Franco teníem més programació en català que en temps del PSOE, a nivell d'aquí, la qual cosa no significa que tenguéssim més programació territorial, però li recordaré que des de Miramar, en aquell temps...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Binimelis, m'agradaria fer una observació, abans de continuar el debat. Jo puc comprendre i puc deixar passa una mica per alt, que venguem a debatre la memòria del 95 i realment no entrem per res, pràcticament, en el debat de la memòria del 95. Ara, jo crec que en aquests moments, per la volada que pren el debat, jo crec que ja superam en gran mesura el nivell competencial que pot tenir aquest mateix parlament a l'hora de debatre aquestes qüestions, i jo pregaria..., en fi, no vull demanar perquè no ho puc demanar, que ens centrem purament i simplement en el que és el debat de la memòria del 95, però si que, almanco, ens centrem a la qüestió concreta de Radiotelevisió Espanyola a nivell de les Illes Balears i procurar no entrar, com crec que podem entrar en aquest moment, en acusacions entrecreuades entre els grups i vostè en relació a si un partit des del govern de l'Estat ho ha fet més bé o més malament en relació a Radiotelevisió Espanyola.

Jo crec que aquí hauríem de mantenir una mica de prudència en aquest sentit, ser conscients que estam en el debat de Radiotelevisió Espanyola, no diré la memòria del 95 però sí a l'àmbit de les Illes Balears i que, almanco, féssim aquest esforç perquè el que resta del debat pugui anar per aquest camí. Gràcies i continuï, Sr. Binimelis.

EL SR. PRESIDENT DEL CONSELL ASSESSOR DE RTVE A LES ILLES BALEARS (Bartomeu Binimelis i Berenguel):

Li deman disculpes, Sr. President. Jo intentava, únicament, continuar amb l'estil del que se m'havia amollat abans de la troca, res més. No sé ja que li puc contestar, Sr. Triay, m'ha deixat sense contingut. De tot el que jo tenc apuntat aquí poques coses tenien a veure amb el Consell Assessor; més ben dit, no n'he recollida cap. Per part meua, Sr. President, no hi ha res més a dir.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Binimelis. Vol replicar, Sr. Triay?

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sí, gràcies. Li podria dir sobre quines coses em podria replicar, simplement perquè quedin escrites. Em podria replicar què opina del fet que en el darrer any s'hagi baixat aquest 9% a l'indicador de pluralisme en els programes que fa Televisió Espanyola a les Illes Balears; em podria fer algun tipus de comentari sobre com valora aquesta pèrdua de quota de pantalla durant el darrer any i d'una manera consecutiva dels programes que fa Televisió Espanyola a les Illes Balears i també quina resposta em pot donar, o quina impressió té, sobre aquesta indiscutible i profunda preocupació de l'equip de professionals de Ràdio i de Televisió Espanyola a les Illes Balears sobre el seu futur com a integrants d'un equip que té una gran capacitat de fer ràdio i de fer televisió en la nostra llengua però que, realment, estan molt preocupats no per allò que els digui el nostre partit polític, sinó per allò que els diuen els dirigents de Ràdio i de Televisió Espanyola sobre els programes del Govern i de la direcció general respecte al retall i el tancament d'aquests tipus de centres com el que tenim a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Per contrarèplica, Sr. Binimelis.

EL SR. PRESIDENT DEL CONSELL ASSESSOR DE RTVE A LES ILLES BALEARS (Bartomeu Binimelis i Berenguel):

Sr. Triay, jo, el poc temps que hi va haver, mentre jo vaig ser president, Antoni Traveria de director, jo vaig defensar sempre, des d'una postura institucional, que els informatius de Televisió Espanyola eren objectius i que es guardava el pluralisme degut. Jo, des de la mateixa postura institucional i, a més, convençut, crec que, com a institució, com a centre territorial, cadascun dels professionals actua amb tota l'objectivitat, que cap d'ells és manipulat i que cap d'ells ha rebut cap tipus de consigna. Qui digui el contrari crec que és un gran mentider, i qui li pugui haver dit li ha fet un mal favor, a vostè, perquè el farà quedar malament. Distint és que cadascun de nosaltres pugui tenir una impressió bastant subjectiva del que haurien de ser les informacions, però és la mateixa posició que podia tenir jo mesos enrera quan el director era Antoni Traveria o fa una sèrie d'anys quan ho era en Joan Carles Muntaner o ho va ser en Sebastià Verd; crec que no arriba més enllà, però.

Quant a la quota d'audiència, aquesta ha davallat però hi ha més competència i la baixa que hi ha hagut jo diria que no és significativa pel que fa a una gestió, sinó que ve producte del que ha estat una davallada de nivell a nivell d'Estat; fins i tot podria dir que, essent important la baixada, a les illes ha estat menys significativa que a la resta de l'Estat, i parlem no de 4 punts sinó d'1 punt i dècimes, que entorn a l'Informatiu és important, perquè sempre havia pujat i mai no havia baixat, però que dins un context del que significa estar en el 58%, davallar unes dècimes o davallar un punt no és un tema que sigui rellevant; seria molt rellevant si aquesta baixada vengués motivada pel contingut de l'Informatiu, per històries de professionalitat dels mitjans; mentre no vengui motivada per això jo diria que podem estar contents perquè la baixada que hi ha hagut aquí ha estat menys important que la que hi ha hagut a la resta de l'Estat.

Pel que fa a la preocupació pel futur que puguin tenir els professionals, si jo fos professional de Televisió Espanyola i de Ràdio Nacional fa un parell de mesos estaria bastant més preocupat del que hi estic ara per un simple motiu, Sr. Triay, i que em perdoni el President, però durant anys jo no he vist una voluntat d'intentar solucionar, d'una vegada per totes, el futur de la radiotelevisió pública estatal i en canvi ara, des de fa uns mesos, ho veig; per ventura el camí no és el correcte però, com a mínim, hi ha una intenció d'intentar arreglar-ho. Crec que en això hem d'estar tots d'acord.

I amb el Pla Renove, que és l'únic factor que podia distorsionar o provocar aquesta preocupació dels membres de les dues plantilles, jo li diria que el Pla Renove, de cadascuna de les opcions que té, té distintes alternatives; una d'elles, pel que fa a centres territorials, podria ser la transferència voluntària a les comunitats autònomes que els volguessin, i una altra opció, entre moltes més, era, per exemple, tancar-les, però això són distintes opcions que llavors s'hauria de veure, a l'altra part de la balança, quines altres opcions anaven darrera, si era una potenciació de la televisió com a servei públic o si era una potenciació de la part comercial de Televisió Espanyola, viure de publicitat i intentar arrabassar el màxim de publicitat als altres. Jo, Sr. Triay, crec que Televisió Espanyola no està en competència amb les altres televisions; crec que estam en concurrència dins el mateix mercat i per un simple motiu: les televisions privades cerquen una rendibilitat econòmica, mentre que nosaltres la cercam social. Televisió Espanyola hauria d'intentar, com a servei públic, la rendibilitat social,

l'objectivitat, el pluralisme, donar participació a tothom que pugui expressar les seves opinions, que dins els programes que hi ha es pugui tenir una divulgació del que són els fets diferencials de cadascuna de les comunitats, que es pugui, de qualque manera, vertebrar l'Estat. Nosaltres tenim l'obligació de difondre el que és l'activitat parlamentària, l'acció de govern, que la gent sàpiga que hi ha un cap d'Estat; d'això nosaltres tenim una obligació, cosa que les privades no tenen, podrien defensar el model republicà i nosaltres quedaríem tant contents. Crec que tenim unes obligacions i esper que en aquestes el nou equip hi estigui i hi faci feina. Esper que aquestes tinguin incidència en aquestes illes i que aquesta comunitat, de qualque manera, pugui bravejar del que, avui per avui, és tenir, dins 200 m2, probablement una de les plantilles més professionals dins televisió i dins els metres quadrats que tenim de Ràdio Nacional, plantilla més que suficient i amb il·lusió per intentar recuperar Ràdio 4 quan serà ocasió, és a dir, la més favorable i abans que ens tornin a dir que no. Res més, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Binimelis. I passam ara al torn d'intervenció del Grup Parlamentari Popular. El Sr. Charneco Fidel té la paraula.

EL SR. CHARNECO I FIDEL:

Gracias, Sr. Presidente. Simplemente quiero dar las gracias, en nombre de mi grupo, al presidente del Consejo Asesor de Radiotelevisión Española no sólo por la exposición de lo que han sido las memorias del año 95 sino por las explicaciones que ha dado a todas las preguntas que por parte de los distintos grupos de esta cámara se le han hecho y que, lógicamente, no se han ceñido al motivo de su comparecencia, pero usted ha sabido responder y argumentar con datos todas ellas.

Quiero animarle, a usted y a todos los miembros del Consejo, para que sigan trabajando con esta ilusión y tenacidad con objeto de conseguir los objetivos que se han marcado, aunque conociendo de antemano que las limitaciones propias del Consejo son muchas. Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Charneco. Vol intervenir? Sr. Binimelis, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL CONSELL ASSESSOR DE RTVE A LES ILLES BALEARS (Bartomeu Binimelis i Berenguel):

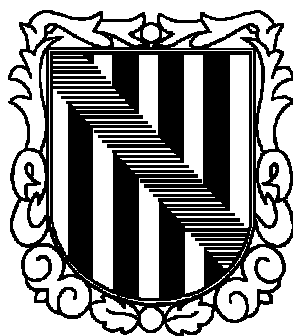
Vull aprofitar per donar les gràcies al Grup Popular pel que ha significat de suport a aquest president i, de qualque manera, la seva política de donar joc als altres partits oblidant una mica si hi ha majoria o si no hi ha majoria dins el Consell Assessor, i també -perquè està present aquí- fer una menció del delegat territorial que durant tot aquest temps, des del 95 fins ara, ha estat una persona més dins el Consell Assessor, que ha ajudat, que ha intentat posar pau i que ha intentat ser aquell home bo, que ven professionalitat per damunt de tot, independentment de quin sigui el partit que governa.

A tots vostès els vull donar les gràcies pel que ha estat aquest debat i comprometre'm a veure si aquesta memòria del 96 arriba molt més prest del que ha arribat la del 95. Sr. Triay, perdoni totes les coses que pugui haver dit, però fins i tot li hem fet cas en allò d'Illles Balears. Res més, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Binimelis. Vull agrair la seva compareixença i la de les persones que l'han acompanyat i, en aquests moments, en conseqüència, queda conclòs el debat sense propostes de resolució. Això no obstant, els grups parlamentaris podran presentar les iniciatives parlamentàries que considerin pertinent.

I esgotat l'ordre del dia d'avui, conclou aquesta sessió. Gràcies a tots.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
